

THIRD SUNDAY OF LENT

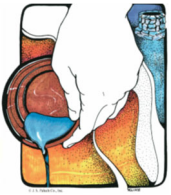
Trzecia Niedziela Wielkiego Postu
March 8, 2026



Saint John Paul II Polish Center

Ośrodek Polonijny im. Świętego Jana Pawła II

*Catholic Church in the Diocese of Orange * 3999 Rose Drive, Yorba Linda, CA 92886*
tel/fax: 714 - 996 - 8161 * email: polishcenter@polishcenter.org * website: www.polishcenter.org



THIRD SUNDAY OF LENT MARCH 8, 2026

Lord, you are truly the Savior of the world; give me living water, that I may never thirst again.

— John 4:42, 15

DRINKING FROM THE FOUNTAIN OF LIFE

Without a constant water-supply our life would be impossible since our bodies need constant hydration. Not so obvious is the soul's thirst for meaning, for vision and purpose in life. We can be so taken up with surface concerns as to neglect our spirit's longing for God. Like the Israelites, we focus upon our physical needs, but are often unmindful of our Creator who supplies them. It is Jesus who offers us the reviving water of eternal life, an ability for union with God, which is our deepest need. In today's Gospel he satisfies a thirsting soul. When water is brought to it, how the desert can blossom such as the successful irrigation in Israel, Egypt and California. The miracle of growth can take place in the parched soul, if God lets his Spirit flow over us. All doubt, fear and sin will yield to the new life of grace.

Our baptism, the sacrament of our washing with the water of Christian faith was a privileged contact with the grace of Christ. By it we were planted in the garden of God, with room to put down roots, and draw vital nourishment from the living spring of the Saviour. Yet we need continuing help, to keep spiritually alive and pleasing to God as life goes on. Like the desert-wandering Jews, we suffer from thirst; we grow weary in confronting problems and temptations Jesus guarantees the "living water" we need. His own Spirit is always at hand to give courage and fidelity.

"To dwell in the house of the Lord." This desire is shared by the mystic tradition in other religions: namely, a yearning to be in the presence of God, and be welcomed by God. All people are called to drink from that fountain that bubbles with life. In times of widespread religious scepticism, the hope of heaven as eternal life after death is often rejected as wishful thinking. But we cling to this hope, relying on the word of Jesus. The early Christians drew hope and joy from this prospect of eternal life. They persevered until death for the sake of "the glory that will be revealed in us." We too are asked to live the values of the Gospel, in hope of finally taking our place at the fountain of life.

Today's Readings: *Ex 17:3-7; Ps 95:1-2, 6-7, 8-9; Rom 5:1-2, 5-8; Jn 4:5-42*

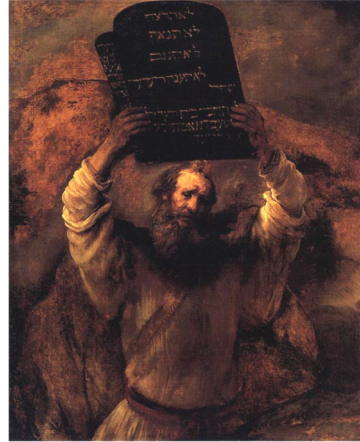
THIRSTING FOR LIFE-GIVING WATERS

Especially during the Lenten, Holy Week, and Easter seasons, the prayer texts of the Eastern Church revel in paradoxical images of Christ: the eternal life who is put to death, the host of the supper who is also its meal, the thirsty crucified one with living water streaming from his side. These images flow from the evangelists' portrayals of Jesus and from his very ministry, during which he often upset or reversed people's expectations about him or the ways of God. This "reversal" is at play in today's Gospel, as Jesus speaks to an enemy foreigner who is also a woman beneath his status.

—Copyright © J. S. Paluch Co

WANDERING IN THE DESERT LESSONS FROM THE EXODUS

True progress in the spiritual journey sometimes seems elusive. It could be a case of one misstep into mortal sin. Or the accumulated weight of venial sins. It could be vast periods of soul-straining spiritual dryness. Whatever it is, the walk of faith can sometimes seem more like a string of setbacks, a roller-coaster of ups and downs, or a zigzag.



For all of us who have struggled in this and similar ways in their spiritual journeys, the story of the Exodus of the Israelites into the desert stands as the great encouragement. Consider this: the Israelites had just experienced their miraculous liberation from enslavement in Egypt and were headed to the Promised Land. God had parted the sea and rained food down from the skies. From

a rock he drew water for them.

And yet, after all this, due to sin, the Israelites found themselves wandering in the desert for 40 years.

We know that, to some measure, their journey is a model for us—both in what not to do and what to do.

Lent is a particularly fitting time to reflect on the lesson of the exodus for our lives. For this season begins with a call to follow Christ Himself out into the desert, as indicated in the readings for the first Sunday of Lent, which feature Luke 4:1-13.

We often hear that there are three basic stages to the spiritual journey: the purgative, the illuminative, and the unitive. Although no one who has any real understanding of these stages would suppose them to be easy, the number three can be a bit deceptive. In point of fact, there are many, many stages to the spiritual journey—even within that the traditional threefold division (as is well illustrated in this chart and outline).

The Exodus does well to remind us of this. In fact, in Numbers 33, all the various stages of the wandering in the desert over the 40-year span are meticulously recorded. One Church Father, Origen, went to the trouble of counting them all up to reveal that there are a total 42. In a spectacular blend of slavish literalism and the wildest of allegory, Origen interpreted them to represent the 42 stages of spiritual growth, providing an exposition of the meaning of each, based on its place name.

The outline of the three stages of purgation, illumination, and unity in the spirituality of St. John of the Cross is a great starting point.

And the Book of Numbers itself offers a biblical account of the ongoing rebellion, forgiveness, and encounters with God in the desert.

And, of course, Lent itself has its own distinctive way of holiness: the Stations of the Cross, which are traditionally marked with prayer and reflections on Fridays.

—Stephen Beale

KOMENTARZ LITURGICZNY

Cykl A, 3 Niedziela Postu

Czytania: *Wj 17:3-7; Ps 95:1-2, 6-7, 8-9;*

Rzm 5:1-2, 5-8; J 4:5-42

Okres przygotowania ludzi na czasy mesjańskie był długi i obfitywał w liczne, nieraz wprost dramatyczne momenty. Możemy się o tym przekonać szczególnie w okresie Wielkiego Postu, kiedy to często sięgamy do tych bardzo charakterystycznych faktów w dziejach Izraela, który był narodem wybranym w Starym Przymierzu i otrzymał jako podstawowe zadanie utrzymanie wiary w jednego prawdziwego Boga oraz przechowywanie obietnic mesjańskich. Przy tej okazji podziwiamy jednak również tę niezwykle cierpliwą i konsekwentną ekonomię Bożą, która jest realizowana mimo licznych przeszkód, jakie stwarza człowiek, z którym Bóg nawiązuje łączność, w swoim nieskończonym miłosierdziu.

Do niedawna nie istniał dla nas problem wody, mieliśmy jej pod dostatkiem i stąd też do egzotycznych mogliśmy zaliczyć opowiadania o tych przedziwnych sytuacjach, w których ludziom brakuje wody i dlatego grozi im klęska. Obecnie coraz częściej sami zaczynamy tego doświadczać. Już nieraz musieliśmy się zabezpieczać na przyszłe godziny i gromadzić wodę w różnych pojemnikach, wtedy gdy jeszcze z kranu leciała. Co więcej, gdy wybiegamy myślą w przyszłość, perspektywy są coraz gorsze. Słyszymy o tym, że obniża się lustro wody, której przecież w związku z rozwijającym się przemysłem potrzebujemy w coraz większych ilościach.

Na skutek tego łatwiej nam dziś zrozumieć problem wody, jaki zaistniał dla narodu izraelskiego w czasie wędrówki z ziemi egipskiej do Palestyny, która była krainą obiecaną przez Boga już Abrahamowi. Droga prowadziła przez pustynię, stąd trudno było o zdobycie wody. Każde zaś niedomaganie wywoływało u impulsywnych Izraelitów szemranie przeciw Mojżeszowi, a bardzo często i przeciw Bogu, w którego imieniu Mojżesz występował wobec ludu. Gdy zatem brakło wody i nie było widoków na szybkie jej zdobycie, Mojżesz słysząc szemranie rodaków obawiał się rzeczy najgorszych: "Niewiele brakuje, a ukamienują mnie".

Wypada podkreślić, że była to próba niełatwa i dla Mojżesza. Właśnie tutaj doświadczał Bóg w sposób szczególny cały naród żydowski oraz jego przywódcę, Mojżesza. Do tego momentu będzie się często odwoływało Pismo święte i wskazywało na to, że Izrael jest ludem o twardym karku. Ten naród, który był świadkiem tylu znaków otrzymanych zwłaszcza przy wyjściu z Egiptu, ośmielił się wystawiać na próbę swego Boga, mówiąc: "Czy też Pan jest rzeczywiście pośród nas, czy też nie?" Nawet sam Mojżesz jakby uległ ogólnej psychozie i trochę się "zachwiał". Nic przeto dziwnego, że Izrael pozostał jeszcze przez czterdzieści lat na pustyni, aż wymarło całe pokolenie, które się buntowało. Spotkała kara nawet i Mojżesza, bo nie wprowadził narodu wybranego do ziemi obiecanej. Ujrzał ją tylko z góry Nebo, gdzie też nastąpiła jego śmierć.

Wystawiany na "próbę" Jahwe okazał mimo wszystko swoją moc i gdy Mojżesz uderzył laską w skałę, wypłynęła z niej życiodajna woda. Potrzebowali jej rzeczywiście Izra-

elicy, ale w oczekiwaniu na nią grzeszyli niecierpliwością i co gorsza brakiem wiary i zaufania swojemu Bogu.

Jakby na tle tych wydarzeń z historii Izraela woła do nas św. Paweł, abyśmy zachowali pokój z Bogiem. Pragnąc zaś uzasadnić swoje wezwanie, podaje bogatą argumentację, która ukazuje nam wspaniałe owoce zbawienia, jakie otrzymaliśmy w Chrystusie Jezusie. On umarł za nas jako za grzeszników, a więc wtedy, gdy byliśmy jeszcze bezsilni i uważani słusznie za nieprzyjaciół Boga. Stało się to wyrazem najwyższej miłości Pana Boga wobec człowieka i doprowadziło do nawiązania tak ścisłej łączności Stwórcy ze swym stworzeniem, że otrzymaliśmy Ducha Świętego, aby stale w nas przebywał. Na skutek tego Bóg, który jest najwyższą miłością, przelał swoją miłość do naszych serc i uzdolnił nas do tego, byśmy mogli Go miłować nade wszystko, a bliźniego tak jak siebie samych miłujemy.

Gdy więc pamiętamy o tym, że Chrystus za nas umarł i że zostaliśmy wezwani do otrzymania daru dziecięctwa Bożego, wtedy może się ugruntować w naszym wnętrzu niezłomna nadzieja, która nakazuje nam liczyć tylko na Boga i wszystkiego spodziewać się od Jego miłosierdzia.

Rozmowa Chrystusa z Samarytanką przy studni Jakubowej, przedstawiona w tak obszernym opowiadaniu ewangelicznym, zawiera kilka momentów, na które należy zwrócić szczególną uwagę.

Chyba pierwszym niezwykle radosnym jest to, że Chrystus szuka człowieka nawet wtedy, gdy się zagubi. Po ludzku sądząc wydawałoby się, że ta Samarytanka, która miała życie niezbyt ciekawe, nie była godna tak wielkiego zainteresowania, jakie okazał jej Chrystus; ale przecież ona stała się później apostołem i przyprowadziła wszystkich mieszkańców swego miasta. Wielu z nich dzięki słowu tej kobiety świadczącej o Chrystusie zaczęło w Niego wierzyć. Jakże więc nieraz różne jest Boże i ludzkie spojrzenie na sprawy, jak bardzo powinno nam zależeć na tym, by uczyć się właściwego spojrzenia na wszystko.

W rozmowie z Samarytanką Mesjasz wypowiedział ważną uwagę o prawdziwym kulcie Boga. Otóż ma on być nie tylko zewnętrzny, ale na pierwszym miejscu wewnętrzny: "w duchu i prawdzie", tj. przez wewnętrzną czystość serca i szczerłość. Po to podejmujemy pewne praktyki zewnętrzne, po to nawet zbieramy się razem przy ołtarzu dla sprawowania Ofiary Ciała i Krwi Chrystusa, aby odnawiać się wewnętrznie i nawiązać ściślejszą łączność ze swoim Stwórcą. Ta uwaga jest szczególnie na czasie w obecnym okresie pokuty. Podjęmy post oraz inne formy umartwienia, ale nie są one same w sobie celem, lecz mają wzmacniać wolę, by tym bardziej stała się zdolna do podjęcia dobra.

W rozmowie z Samarytanką powiedział Chrystus, że tylko On może się stać dla człowieka źródłem prawdziwej wody, która zaspokoi wszystkie nasze pragnienia i stanie się źródłem tryskającym na życie wieczne. Dotyczyło to zamieszkania w człowieku Ducha Świętego, który powinien objąć kierownictwo nami i doprowadzić nas do pełnego zjednoczenia z Bogiem. O wypełnieniu tej zapowiedzi mówił nam już dziś św. Paweł, gdy stwierdził, że w sercach ludzi ochrzczonych jest rozlewana miłość Boża przez Ducha Świętego, który został nam dany.

OBOWIĄZEK POKUTY

Ojciec św. Paweł VI (w konstytucji Pœnitentini) przypomniał wszystkim, że pokuta jest Bożym nakazem. Kościół domaga się najpierw, ażeby wszyscy praktykowali cnotę pokuty przez wytrwałe wypełnianie swoich obowiązków, związanych z własnym stanem i przez cierpliwe znoszenie trudów towarzyszących codziennemu życiu i jego niepewności, która wzbudza lęk. Ci, którzy są przynięceni chorobą czy innymi dolegliwościami, mają szczególną okazję do tego, by łączyć je cierpliwie z krzyżem Chrystusa, co stanowi również niezwykle ważny rodzaj pokuty. Do tego muszą dojść akty pokuty nakazanej przez Kościół (u nas post i wstrzemięźliwość), które podejmiemy wspólnie z innymi, aby podkreślić, że wszyscy chcemy pokutować.

Wreszcie powinny się do tego dołączyć dobrowolne umartwienia, do których jesteście obecnie bardzo zachęceni, kiedy to ogranicza się akty pokuty nakazanej przez przykazania kościelne.

Do tych właśnie niejako odnowionych form pokuty dostosowano w obecnym okresie także odpusty.

Wszystko ma zmierzać ku temu, byśmy owocowali w swym życiu dobrymi czynami. Tego Bóg od nas oczekuje i to stanowi naszą prawdziwą odpowiedź na Bożą dobroć, której najwyższym wyrazem stał się krzyż Chrystusa. Jeśli zaś nie przyniesiemy spodziewanego owocu, musimy się liczyć z tym, że zostaniemy wycięci na podobieństwo tego drzewa figowego, o którym mowa w dzisiejszej Ewangelii.

Każde uczestnictwo we Mszy św. ma nam przypominać o obowiązku pokuty i owocowania chrześcijańskimi czynami. Wszak tutaj przeżywamy na nowo ofiarę krzyża, która stanowi dla nas przynaglenie, abyśmy na nieskończoną miłość Bożą odpowiadali miłością z naszej strony. Ofiara Mszy św. przypomina nam również, że zostaliśmy odkupieni cierpieniem Syna Bożego, który sam - choć był bez grzechu - podjął pokutę. Otrzymujemy wreszcie szczególne wzmocnienie, które pozwala nam ożywić dobrą wolę i pójść do codziennych spraw, by tutaj ukazać w pełni chrześcijańską postawę.

-ks. Edward Sztafrowski, Wprowadzenie do liturgii Mszy niedzielnych i świątecznych

WIELKI POST—CZAS NA PRZERWĘ

Kiedy ostatnio świadomie zrobiliśmy sobie jakąś przerwę, znaleźliśmy czas żeby nieco odpocząć? Kiedy to odnaleźliśmy zapomniane oazy ciszy, gdzie można odczuć, jak naprawdę płynie życie, i dzięki temu uwolnić się od przymusu płynięcia z prądem? Następstwa coraz większego przyspieszenia naszego systemu życia są przerażające. Miłość wiara i wspólnota potrzebują bowiem czasu - czasu na czułość, na zastanowienie się, rozmowę... Pod dyktatem prędkości czasu umiera miłość, gaśnie wiara, rozpadają się wspólnoty.

Powinno to stanowić dostateczny powód, ażeby przynajmniej w Wielkim Poście ograniczyć prędkość naszego życia, wygospodarować trochę czasu i zastanowić się właśnie nad swoim stosunkiem do czasu. Co możemy zrobić, żeby nie gnać na oślep z wszystkimi? Czy mamy jakąś alternatywę do owej gorączkowej i nerwowej gonitwy? Jaki stosunek do czasu miał Jezus? Wiemy, że często oddalał się na odpoczynek i modlitwę

DROGA DO WIELKANOCY

Wielki Post jest drogą wiodącą do Wielkanocy. Aby na niej postąpić - to znaczy w życiu - a nie tylko przewrócić kilka kartek kalendarza, trzeba oczyścić tę drogę z rumowiska. Trzeba odnaleźć siebie w zawierusze dnia codziennego, wyrwać się z matni "przymusów, terminów i konieczności", które ograniczają nasze życie i wolność.

Marzec jest miesiącem nowego początku w naturze, powrotu do życia i nowego wzrostu. Nie bez powodu przeto właśnie marzec stał się czasem *Wielkiego Postu*. Czasem duchowego wzrostu, odnowienia ducha, nawrócenia, zmiany życia by stać się lepszym dla siebie i innych.

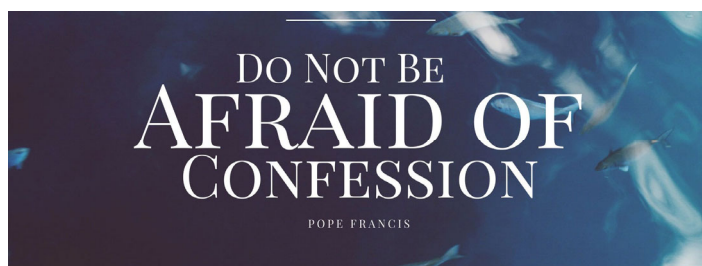
—ks. P.Ogórek "Przy Stole Słowa Bożego".

THE PATHWAY TO EASTER

Lent is the path leading to Easter. To progress on it—that is, in life—and not just turn a few pages of the calendar, we must clear this path of debris. We must find ourselves in the turmoil of everyday life, break free from the entanglement of "compulsions, deadlines, and necessities" that limit our lives and freedom.

March is a month of new beginnings in nature, a return to life, and new growth. It is not without reason that March has become a time of Lent. A time of spiritual growth, renewal of spirit, conversion, and a change of life to become better for ourselves and others.

—ks. P.Ogórek "Przy Stole Słowa Bożego".



SACRAMENT OF RECONCILIATION

We will be having our Lenten Sacrament of Reconciliation in the Polish Center on **Tuesday March 10 in English** and **Tuesday March 17 in Polish**.

The following local parishes will also be having special sessions for the Sacrament of Reconciliation over the next few weeks:

March 5 St. Joseph Placentia 7:00 p.m

LENTE RETREAT / REKOLEKCJE



During all our masses on **Saturday March 14 and Sunday March 15** we will begin our Lenten Retreat here in the Center. The Retreat will continue from **Monday through Wednesday at 7:30 pm in Polish**. It will be led by Fr. Tadeusz Brzozowski, a Franciscan missionary from Kenya.

Zaczynając od niedzieli 15 marca o 10:30 i kontynuując od poniedziałku 16 marca do środy 18 marca o 19:30 Ks. Tadeusz Brzozowski, Ojciec Franciszkanin z Kenii poprowadzi rekolekcje z okazją do **spowiedzi we wtorek 17 marca**.

ŚW. PERPETUA I FELICYTA, MĘCZENNICE—7 MARCA**STS. PERPETUA AND FELICITY, MARTYRS—7 MARCH**

Perpetua i Felicyta żyły w II w. w starożytnym Thuburbo Minus, mieście położonym około 30 km od Kartaginy. Perpetua w tajemnicy przed ojcem poganinem przyjęła wiarę chrześcijańską i zaczęła do niej przekonywać swych bliskich: brata Saturusa oraz niewolników - Felicytę, Rewokatusa, Sekundulusa i Saturninusa. Obie z Felicytą były młodymi mężatkami. Mąż Felicyty prawdopodobnie zginął razem z nią. Natomiast o mężu Perpetuy informacje są sprzeczne: raz czytamy, że był chrześcijaninem, w innych źródłach, że tak jak jej ojciec - poganinem.

Oskarżone o bycie chrześcijankami, zostały pojmane i sprowadzone do Kartaginy. Perpetua miała malutkiego synka, w wieku niemowlęcym, którego przynoszono jej do karmienia. W tym samym czasie, będąca w ósmym miesiącu ciąży Felicyta, po ciężkim porodzie, przy wtórze grubiańskich uwag więziennego strażnika, powiła dziewczynkę, którą zaadoptował jeden z chrześcijan. Zgodnie bowiem z prawem rzymskim, matka, mająca w swoim łonie dziecię, nie mogła być stracona przed jego urodzeniem. Zachowały się autentyczne dokumenty, opisujące powyższe wydarzenia - pamiętnik pisany w więzieniu przez św. Perpetuę oraz relacja naocznego świadka. Mimo próśb ojca, który odwiedzał Perpetuę w więzieniu, kobieta nie wyrzekła się swojej wiary.

Po krótkim procesie wszystkich więźniów skazano na rozszarpanie przez zwierzęta. Chwili triumfalnego wejścia na arenę nie dożył jedynie Sekundulus, który zmarł w więzieniu. Tuż przed męczeństwem Perpetua i Felicyta otrzymały chrzest, bowiem w czasie aresztowania były jeszcze katechumenkami. Męczennicy wymienili między sobą pocałunek pokoju. Na arenie wypuszczono na nie dzikie zwierzęta, które nie okazały się zbyt drapieżne. Jedynie dotkliwie poraniły kobiety. Gladiatorzy dobili je więc mieczami.

Męczeństwo to stało się sławne w całym Kościele. Do dzisiaj liturgia przypomina imiona świętych "bohaterki wiary" Perpetuy i Felicyty w Kanonie Rzymskim (pierwszej Modlitwie Eucharystycznej), który jako jedyny był stosowany w każdej Mszy św. aż do 1969 r. (obecnie jest kilka modlitw eucharystycznych do wyboru). Imiona obu męczennic wymieniane są także w Litani do Wszystkich Świętych. Późniejsza legenda uczyniła ze św. Felicyty matkę siedmiu synów, z którymi miała ponieść męczeństwo. Legenda ta wyraźnie nawiązuje do śmierci siedmiu braci machabejskich i ich bohaterskiej matki. Męczeńska śmierć miała miejsce 7 marca 202 lub 203 r. Perpetua i Felicyta są patronkami bezpłodnych kobiet.

W ikonografii św. Perpetua przedstawiana jest w bogatym stroju patrycjuszki, z naszyjnikami, welonem, zaś św. Felicyta - w skromnej sukni bez ozdób.



Perpetua and Felicity lived in the 2nd century in ancient Thuburbo Minus, a city located about 30 km from Carthage. Perpetua, secretly from her pagan father, converted to Christianity and began to convert her family: her brother Saturus and her slaves – Felicity, Revocatus, Secundulus, and Saturninus. She and Felicity were young married women. Felicity's husband likely perished with her. However, information about Perpetua's husband is contradictory: one

says he was a Christian, while other sources say he, like her father, was a pagan.

Accused of being Christians, they were captured and brought to Carthage. Perpetua had a small son, an infant, who was brought to her for nursing. At the same time, Felicity, who was eight months pregnant, after a difficult labor, amidst the harsh remarks of a prison guard, gave birth to a girl, who was adopted by a Christian. According to Roman law, a mother carrying a child in her womb could not be executed before the child was born. Authentic documents describing these events have survived – a diary written by St. Perpetua in prison and an eyewitness account. Despite the pleas of her father, who visited Perpetua in prison, the woman did not renounce her faith. After a short trial, all the prisoners were sentenced to be torn to pieces by animals. Only Secundulus did not live to see the triumphal entrance into the arena, dying in prison. Just before their martyrdom, Perpetua and Felicity were baptized, as they were still catechumens at the time of their arrest. The martyrs exchanged the kiss of peace. Wild animals were released in the arena, but they proved to be less ferocious. They only severely wounded the women. The gladiators finished them off with their swords.

This martyrdom became famous throughout the Church. To this day, the liturgy commemorates the names of the saints, "heroines of faith," Perpetua and Felicity, in the Roman Canon (the first Eucharistic Prayer), which was the only one used at every Mass until 1969 (currently, there are several Eucharistic prayers to choose from). The names of both martyrs are also mentioned in the Litany of the Saints. A later legend made St. Felicity the mother of seven sons, with whom she was said to have suffered martyrdom. This legend clearly alludes to the deaths of the seven Maccabean brothers and their heroic mother. The martyrdom occurred on March 7, 202 or 203. Perpetua and Felicity are the patron saints of infertile women.

In the iconography of St. Felicity, Perpetua is depicted in the rich attire of a patrician woman, with a necklace and a veil, while St. Felicity is depicted in a modest dress without any decorations.

DAYLIGHT**DAYLIGHT SAVING TIME 2026**

On **Sunday, March 8th** we will start daylight saving time (DST) and set our clocks ahead (spring forward) 1 hour from 2am to 3am local time. Please remember to change your clocks so you are not late for Mass.

ZMIANA CZASU

W **niedzielę 8 marca** będzie miała miejsce zmiana czasu do przodu o jedną godzinę na czas letni. Prosimy o nastawienie zegarków i budzików aby się nie spóźnić do Kościoła.



PASTORAL SERVICES APPEAL

Our faith. Our future.

Thank you to each of you who participated in our Bishop's PSA appeal last year. We started this year's PSA program last week with a presentation during each mass. **Our goal this year is \$38,600** with all funds raised in excess returned to our center and designated for **refurbishment of our courtyard bathrooms.**

Dziękujemy wszystkim, którzy w ubiegłym roku wzięli udział w apelu naszego biskupa (PSA). W ostatnią niedzielę rozpoczęliśmy tegoroczny program PSA prezentacją podczas każdej mszy. **Nasz cel w tym roku wynosi \$38 600** z wszystkimi funduszami zebranymi powyżej tej sumy przeznaczonymi na **odnowienie łazienek na dziedzińcu.**

THANK YOU / DZIĘKUJEMY!

Polski Ośrodek złożył dotacje na cele charytatywne z funduszy drugiej składki do Sr. Glorianny w Honduras (\$8.000), dla Werbistów (\$2.500) i "Caritas" (\$1.000)

Our Polish Center made donations from the funds of our second collection to help support Sister Glorianna in Honduras (\$8,000), Society of Divine Word (2,500) and Catholic Relief Charities „Caritas” (\$1,000). **Since the days of Fr. Karp our 2nd collection is intended for such charitable purposes at the discretion of the Center Director.**

Thank you for your generosity—Bóg zapłać!

IN NEW SITUATIONS

[When St. Faustina was assigned to a different house, she wrote:]

When I complained to the Lord that He was taking my help away and that I would be alone again and would not know what to do, I heard these words: **Do not be afraid; I am always with you** (Diary, 627).

*Diary passages with bolded words are Jesus speaking
Diary of St. Maria Faustina Kowalska: Divine Mercy in My Soul

Pray for

Sr. M. Amadeo, RSM Zofia Adamowicz Józef Apanel Grażyna Apanel Karen Arandoña Rachel Arandoña Kyle Ardando Sarah Arrizon Andrzejek&Michael Ashline Avalon Asgari Ewa&Roman Aukstulewicz Elżbieta Babińska Anna Bagnowska Wiesława Barr Jamie Barrett Lois Barta Pilar Bascope Igor Bijan Ronald Brozchinsky Paul Budai Gregorio Cabotaje Edward Cacho Dora Carrillo Peter Camacho Family Jean Carter Ashley&Connor Cooper Lacie Cooper Gina Cruz Jadwiga Cywińska Sylvia Derby Adam Dolewski Zdzisław Dolewski Joe Doud Mieczysław Dutkowski Jacek Dzimski Edmund F. Dzwigalski Charlotte Frances	Grzegorz Gąska Anita and Mike Gilkey Brooklyn Hamsley Todd Hill Tot Hoang Dick Hoffman Jackie Hoyt Andrzej Hulisz Marlena Hulisz John Ibarra Josephina Iearra Jadwiga Inglis Leonard Jakubas Renee Jarecki Olivia Johnson Ania Karwan Katarzyna Gąska Tadeusz Guzewski Jude Kelber Larry Klementowski Kimberly & Family Zbigniew Kostecki Anent L. Mary Laning Danuta Łabuś Monique Chmielewska Lehman Olli Marban Marian Marek Anthony Martinez Antoinette Martinez Amber Matrauga Maria Menclewicz Gail Morganti Jarosław Musiał Irene Nielsen Monica Nava	Gloria Norton Jerry Nicassio Andrzej Niedojadło Jacek Ozimski Jarrod Pavlak Mirosława Pawelczak Anthony Palermo Francis Ports Benito Ramirez Jerry Ramirez Lourdes Rey Inka Rezler Joan Ritchie Mickie Rizutto Robert Rosecrans Henryk Ruchel Veronica Sequi Debra Shewman Barbara Siwecki Maria Sowa Jean & Mike Speakman Matt Starbuck Mitchell Starbuck Mary Strazdas Adrienne Swinford Halina Szmit Grace Teodors Teresa Turek Unborn Children Kelsie Wagner Charlene Web Bernadette Westphal Alicja Wilczyńska Patricia Yochum Janina&Henryk Żelazewscy Bogusia Zientek
---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	--------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------	---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------

SAINTS AND SPECIAL OBSERVANCES

Sunday:	St. John of God, Religious
Monday:	St. Frances of Rome, Religious
Tuesday:	The Forty Martyrs of Sebaste
Wednesday:	St. Constantine
Thursday:	St. Peter of Nicomedia
Friday:	St. Ramirus and Companions
Saturday:	Martyrs of Valeria
Sunday:	St. Zachary, Pope

RECYCLING PROGRAM

The Knights of Columbus Council #9599 will have their next recycling drive on **March 14th and 15th** before and after all the Masses. The Knights will accept **aluminum** beverage cans, **glass** and **plastic** water and beverage bottles. A recycling station will be set up in the south-west corner of the main parking lot. A Knight will be there to direct and help with your load.

**A VOCATION VIEW:**

For all those thirsting to know their vocations in Christ, that they will be open to the waters of prayer and drink fully of the Holy Spirit who leads them, we pray to the Lord.

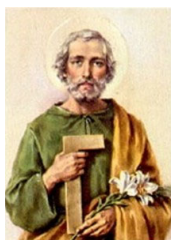
**DIVINE WORD MISSIONARIES- SISTERS
SERVANTS OF THE HOLY SPIRIT**

800-553-3321

MASS SCHEDULE

Sat 3/7	8:00 am	First Saturday Devotion Mass
	4:00 pm	+Josephine Wiltzius from Sandy and Armando +Shirley Richardson from Sharon Sparks and family
Sun 3/8	9:00 am	+Shirley Richardson from Sharon Sparks and family
	10:30 am	+Marianna, +Barbara, +Czesława i +Ryszard Dukaczewscy od rodziny +Kazimiera Chylecka w 6 rocznicę śmierci od dzieci z rodzinami +Mieczysław (Mike) Wyszomirski od rodziny +Eugenia Buchowiecka w 14 rocznicę śmierci od syna Mietka z rodziną O Boże błogosławieństwo, opiekę Matki Bożej i zdrowie od rodziny Zakrzewskich +Zbigniew Grzelecki od przyjaciół W intencji Panu Bogu znanej za Wiesława
Fri 3/13	7:00 pm	Stations of the Cross
Sat 3/14	4:00 pm	Intention of Polish Center Community
Sun 3/15	9:00 am	Intention of Polish Center Community
	10:30 am	+Zbigniew Grzelecki od rodziny Hulisz +Leopold Kucharczyk w 15 rocznicę śmierci oraz +Leokadia Kucharczyk w 17 rocznicę śmierci od córki Danuty z rodziną +Nina Wojtalewicz-Dynakowska od mamy z rodziną
Mon 3/16	7:30 pm	Rekolekcje
Tue 3/17	7:30 pm	Rekolekcje—Spowiedź
Wed 3/18	7:30 pm	Rekolekcje
Fri 3/20	7:00 pm	Stations of the Cross
Sat 3/21	4:00 pm	+Edward and +Virginia Palus from family
Sun 3/22	9:00 am	Intention of Polish Center Community
	10:30 am	+Janina Przybyło w 14 rocznicę śmierci od syna Marka z rodziną +Ela Kaliszewska i +John Wornoniecki od rodziny

ST. JOSEPH'S TABLE/STÓŁ ŚW. JÓZEFA



On Sunday March 22nd after the 10:30 am Mass we will have Lunch for the Feast of St. Joseph with the proceeds dedicated to Center's Charitable Fund. Ladies are asked to bring home-baked goods for sale. We ask for your support.

Thank you!

Stół Św. Józefa będzie miał miejsce w niedzielę 22 marca po Mszy św. o godz. 10:30 r. Obiad z którego dochód ofiaruje na Fundusz Charytatywny naszego Ośrodka. Prosimy Panie o zaopatrzenie Stołu w domowe wypieki na sprzedaż.

Bóg Zapłać! Zapraszamy!

Director: Fr. Zbigniew Frąszczak, SVD
Deacon: Dn. Jim Merle
Office Manager: Kathie Kudlo
Office Hours:
 Tue/Thu 12:00 noon—4:00 pm
 Sat 12:00 noon—4:00 pm
 Sun 9:30 am —2:00 pm
Baptisms, Marriages, Funerals by appointment



Save the date—**April 20, 2026**
 Kolbe Charities and the Knights of Columbus Council 9599 are looking for Golfers for the **14th Annual Charities Golf Tournament** at the Western Hills Country Club in Chino Hills, CA

Greens Fees **\$185 per Golfer (\$175/person or \$680 for a foresome if paid by 03/30/2026)** include Lunch and Dinner—Interested as a Golfer or Donor? **All profits go to the Charities we support**—please contact Jerry Labuda nancyjerry1@yahoo.com 714-458-5382 or Hugh Wood hugh.wood68@yahoo.com 714-768-3545
www.kolbecharities.org

REMINDER - STATIONS OF THE CROSS



Each Friday evening during Lent at the Polish Center we have Stations of Cross beginning at **7:00 pm**. The object of the Stations is to help the faithful to make a spiritual pilgrimage of prayer, through meditating upon the chief scenes of Christ's sufferings and death.

It has become one of the most popular devotions for Roman Catholics, and is often performed in a spirit of reparation for the sufferings and insults that Jesus endured during His Passion.

In his encyclical letter, *Miserentissimus Redemptor*, on reparations, Pope Pius XI called Acts of Reparation to Jesus Christ a duty for Catholics and referred to them as "*some sort of compensation to be rendered for the injury*" with respect to the sufferings of Jesus.

St. Pope John Paul II referred to Acts of Reparation as the "*unceasing effort to stand beside the endless crosses on which the Son of God continues to be crucified*".

Collections

THANK YOU/DZIĘKUJĘ FOR YOUR GENEROSITY

	First	Second
02/21 & 02/22/2026	\$6,023.00	\$634.00

God bless for your generosity!

FOR INFORMATION ABOUT THIS BULLETIN:

Please call the Center office at 714-996-8161 for Mass Intentions, Pray For The Sick, etc.

Bulletin Editor:

Piotr Czarnecki — czarnep@gmail.com

Mass Schedule:

Saturday Vigil Mass: 4:00 pm - English
Sunday Masses: 7:15 am - Latin

9:00 am - English
 10:30 am - Polish

First Friday Masses: 8:30 am - English
 7:30 pm - Polish

Confession before each Mass